

CSONGRÁDI LAP

VEGYES TARTALMU KÖZLÖNY.

Szerkesztőség:
Főtér 27. szám, hova a lap szellemi részét
illető közlemények küldendők.
Megjelen minden vasárnap reggel.
Kéziratok nem adatnak vissza.

Előfizetési díj:
Egész évre 4 frt — Félévre 2 frt — Negyedévre 1 frt.
Hirdetéseket
a kiadóhivatal mérsékelt árjegyzék szerint számít.
Egyes szám ára 8 kr.

Kiadóhivatal:
Schvarecz Sándor könyvkereskedése, hova az előfize-
tési- és hirdetési díjak küldendők.
Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr.
Nyiltér petit sora 30 kr.

Piaczi helypénz, fegyelmvizsgálat.

Előre lehetett látni, hogy a községi közgyűlés 91—892. számú határozata nagyon sok kellemetlenséget fog vonni maga után. Ugyanis ez alatt a szám alatt adta ki bérbé Dósa János csongrádi lakosnak a községi közgyűlés Csongrádvármegye közgyűlése által jóváhagyott helypénzszedési szabályrendeletét.

Határozottan merjük állítani, hogy azon esetben, ha a helypénzszedési-jog bérlő kellő tapintattal járt volna el a helypénzszedésnél, nagyon, de nagyon sok kellemetlenséget kikerülhetett volna és másfelől a községi eljárást is a minden alkalommal meg-meg újuló kellemetlenségtől megkémélhetette volna.

Ami a helypénzszedést illeti, tudjuk arról, hogy az nemesak nálunk, hanem bármelyik községben is visszavetést szül; nálunk már annál inkább is, mert a mi helypénzszedési szabályrendeletünk sokkal szigorubb és sokkal nagyobb teherrel sújtja a piaci és vásári elárusítókat, mint más községekben.

Igy például a szomszéd Félégyházán csakis a kofák és kupeczek fizetnek helypénzt, míg a termelő közönség díj nélkül bocsájthatja áruba terményeit.

Nálunk ellenben a helybeliek is

felét fizetik annak, mit az idegenek fizetnek.

Hát bizony ez elég nagy teher! De ezt a terhet majdnem egészben azok viselik, a kik napi szükségleteiket a piacról kénytelenek beszerezni; mert a termelő a helypénzt is ezeken vásárolja ki oly módon, hogy az áruba bocsájtott holmit annyival felszólja, mennyit az elárusítási helyért fizet.

Azonban, más pénzügyi viszonyok közt van Félégyháza, mint Csongrád. A félégyházi adófizető polgárság nem fizet 90% községi adót, mint a csongrádi. Azonfelül nem isztán az adófizetők filléreiből fedezi a város terhet, mint Csongrád; hanem Félégyháza teremtett magának oly jövedelmi forrásokat, mikkel egy részét fedezi azon terheknek, mely terheket nálunk az adófizető polgárságra kénytelen a község kiróni.

Félégyháza épített egy vendéglőt, melyből óriási jövedelmet huz. Félégyházának vannak pusztái, melyek szintén jövedelmeznek. Félégyháza 40 év óta a fő vasuti vonal mellett fekszik és 40 év óta élvezzi a vasuti forgalom által nyújtott kedvezményeket.

Ilyen kedvező körülmények, ilyen kedvező viszonyok között azután lehet-e csodálkozni, ha Félégyháza év-

ről-évre szépül és gazdagodik? Hiszen Félégyháza nincs még arra sem rászorulva, hogy egyáltalában akár idegentől — akár házalótól egy árva krajczár helypénzt is szedjen. Mindazonáltal mégis szed.

Hát Csongrádnak van-e valami fekvése, van-e valami jövedelmi forrása, melyekkel enyhítse az adófizetők közterheit? Sajnálattal ugyan, de egész őszintén kimondhatjuk, hogy bizony Csongrádnak nincs semmije. Bizony pedig annak idejében Csongrád is szerezhetett volna pusztát, építhetett volna vendéglőt és előbb juthatott volna vasúthoz.

Hogy mindezek miért nem történtek meg, hát azt mi nem tudjuk. Őseinktől pedig, a kik Hock János szerint holmiféle jött-mentek voltak, sem meg nem kérdezhajtuk, sem pedig felelőségre őket nem vonhatjuk. Elég az hozzá, hogy őseink könnyelmű gondolkodásának bőségesen megfiztjük az árát.

Ejnye no, hiszen van nekünk is egy középületünk! Ott diszeleg disztelenül a városháza alsóudvarán a — gránárium! Ugyan hányféle czélra szántuk már ezt az árva épületet? Hát egy ízben odaadtuk kaszárnyának, később felajánlottuk képezdéknek, azután meg megyei kórháznak és végre utoljára árvaháznak. A gra-

A „CSONGRÁDI LAP” TÁRCSÁJA.

Levél egy új munkatársához.

A „Kutyanyak és Vidéke” szerkesztősége hetenként egy napon rendszeresen összeül újságot csinálni.

És ezt az utóbbi kijelentést tessék a szó legszorosabb értelmében venni. Mert az a „négy szál” ember valósággal emberföltti munkára vállalkozott akkor, mikor csökönyösen ragaszkodik ahhoz, hogy Csingerhát közönségének társadalmi szempontból lapot szerkeszt.

Mert nálunk nehéz mesterség ám az újság írás!

Napok, hetek mulnak el és kis városunk állandó eseménye a — semmi!

S ebből az állandó semmiből kell aztán valami újat teremteni.

Hanem ennek az újnak ráadásul szépségnek, jónak és mindenki előtt egyuttal tetszőnek is kell lenni. Az osztó igazság szava pedig csak úgy adassék át a halhatatlanságnak, ha az kinek-kinek egyénenként „kellemes.” Más különben jaj neked jámbor újságíró.

És ha szobád négy fala között megszáll az írás izgalmának vágya, s lelked a

semmi terjedt utain a képzelet ezer alakját, a jó kedély tréfás humorát rajzoltatja le a papírra mások szórakoztatására; soha sem tudod, hogy ki vél benne czélezést föltalálni.

Mikor a szerkesztő tudtomra adja, hogy holnap újságszínáló ülést tartunk, én rendszeren néhány halat előzetesen bekebelezek.

A természettudomány állítása szerint ugyanis a halak nagyban növelik az agy foszfor tartalmát s a foszfor tartalom pedig a gondolkodás elevenséget.

Nekünk pedig ez utóbbira nagy szükségünk van Csingerhátan.

Hogy mindamellert nem vagyunk elég elevenek, az már sajnos, de gyógyíthatatlan hiba.

A szerkesztő aztán előkerül a „Csurgó” alól. Szenvedélyes permetezője a szőlőnek, mióta egy forint 50 krajczárért sem kap napszámot, lévén minden hazafias kar és torok a tápéi választáshoz napi 2 frtért prenumerálva, talán még most is.

A Csingerhátú kulturális egyletek állandó és örökös ifjú kedélyű elnöke Toni, és az ifjusági egyleteket szervező-gyűlést rendező és örökös alapszabályokat készítő munkatársunk a Pista pajtás is előkerül; ki az önképző, ki meg az aczélhang daleyletből, haltól foszforizált fejjel újságot csinálni.

Előkerül a szerkesztőségi posta is; megállapítatnak a közölhető és szerkesztői szelidebb vagy erősebb megjegyzésre szánt ezikket.

S ha egy-egy új, használható munkatárs jelentkezik, úgy egy általános öröm láza s a hal fogyasztás általános csökkenése következik nyomban.

Haj, de az vajmi ritkán történik ám! De a minap mégis megtörtént.

A szerkesztőségi gyűlésen kezembe nyomnak egy illatos levélkét. Gyöngéd kéz vonásai egy naiv történetet írnak le benne.

És érdemül legyen fölróva a naiv történet írójának, hogy bevallja miszerint ő nagyon naiv, a történet megírásához,

Dolgozzuk föl mi, ha hasznát vehetjük.

És a szerkesztőség nekem osztja ki, — már bocsánat, de elárulom — egy 16 éves kis lány levelét — tárcza tárgyául.

Jó, elvállalom!

De urak ne tréfáljatok, hisz ti tudjátok legjobban, mit tesz — újságot írni!

S a ti lelkiismeretek elvállalja jó tréfának egy 16 éves kis lány gondtalan bodros fejét elcsavarni az újságírás gondjainhoz.

Ej, ej! könnyelmű tréfa, mert ti csináltatok kedves újságíró kollegák.

Szórakozásból udvaroltok? Jó!

nárium pedig áll még ma is, s rozzant falaival védi a déli szél ellen a városházát és az északi viharoktól megóvja a Horesik bácsi kiskapuját; azonfelül hoz a községnek 60 frt évi jövedelmet, 40,000 patkányt, meg vagy 100,000 egeret.

Hát a 17,000 frt, melyet adó-visszatérítés címén kapunk? Hát ezt meg odaadtuk a gazdaságnak azért, hogy most meg visszavonjuk; utóljára addig vitatjuk, hogy kié legyen a pénz: míg egyszer csak kapni fog az előjáróság egy pénzügyministeri rendeletet, hogy hát az a bizonyos 17,000 frt sem a gazdaságot, sem községet nem illeti, hanem az államot. Akkor legalább nem veszekedünk azon, hogy Szvoboda szerezte-e vagy Szivák? Majd felkérjük Hockot, hogy most már legyen az övé a visszaszerzés dicsősége; ha ugyan akkor szeretett képviselőnket a betegsége, furdózése vagy politikai körútja nem gátolják tevékenységének kifejtésében...

Elég a hozzá, hogy nekünk semmink sincs.

Mi, a növekedő közterheket kénytelenek vagyunk adóba kiróni. Daczára ezen felette nehéz körülményeknek, még sem zárkozhatunk el a kulturától. A kultura előmozdítása pedig a közterheket szaporítja.

A várost köljárdával kellett ellátni.

A vasúthoz vezető utcát kivilágítani.

De, hogy a kereskedelmi forgalmat elősegíthessük, ki is kell kövezni a vasúthoz vezető utat, mert ha ezt nem tesszük, akkor az a 100,000 frt, melyet a vasút építésre áldoztunk, valósággal kidobott pénz lenne, mivel télen és tavasszal a rossz ut miatt, a vasúti állomáshoz sem juthatunk.

Utóvégre is, az adófizető közönség ily óriási terhek viselését nem lenne képes elbirni, kellett tehát a községi előjárásnak gondoskodnia arról, hogy ezek a terhek ne csupán adófizetésekből, hanem más uton és módon nyerjenek fedezetet. Ezen okok

hozták az előjáróságot és a közgyűlést azon kényszer helyzetbe, hogy a piaci és vásári elárúsítókat helypénzzel rója meg.

Ezen indokokat figyelembe véve el kell ismernie mindenkinek, hogy a piaci helypénzszedés, az adófizetőközönség kimélete szempontjából helyes és jogos. Ezt mi is teljes készséggel elismerjük. Ellenben azt a visszaélést, melyet a vásári és piaci helypénzbérlő közegei elkövetnek, s melyekről magunk is sajnosan meggyőződünk, — elítéljük és azok ellen a leghatározottabban tiltakozunk; vakmerő zsarolásaik megtorlására pedig a t. előjáróságot ezennel felhívjuk!

A piaci és vásári helypénzszedési szabályrendelet 27-ik pontja így szól: „Az utazók, ha a heti vagy országos vásártéren megállanak, vagy látogatás végett jöttek, helypénzt nem fizetnek.“

A 28-ik pont pedig a következőképen szól: „Üres kocsi vagy szekértől, ha az elébe fogott jószág nem árultatik, heti piacon 6 kr, országos vásáron pedig 10 kr. fizetendő.“

Mindazonáltal a piaci helypénzszedésnél alkalmazott egyének tekintet nélkül a 27. és 28-ik pontra, kivétel nélkül minden egyéntől megveszik a helypénzt még egyéntől is. Állításunk bebizonyítására a következő eseteket hozzuk fel. A m. hó 25-ikén vásári alkalommal, a piaci helypénzszedési jogbérlőnek közegei kimentek a városvégre és ott az országutakra nyíló utcákat elállították és a vásári közönséget, ha azok szekéren jöttek, 30 kr. helypénz lefizetésére kényszerítették. De számtalan esetben még az is megtörtént, hogy ugyanannak az egyének, kitől már a városvégén megvették a 30 krt, a vásártéren nem csak a helypénzt kellett lefizetnie, hanem az üres szekertől is fizetnie kellett. Midőn az efféle zsarolás ellen tiltakozott, elvették tőle kalapját.

Egy napon, midőn piac sem volt, egy tanyai polgártársunk kocsi-

jával megállott Gressó Antal köteles háza előtt azon célból, hogy a háznál köteleket fog vásárolni; azonban a tulbuzgó helypénzszedő lefűlelte és a helypénzt a polgártárs minden tiltakozása daczára is megvette.

Éppen ezekhez hasonló zsarolás miatt figyelmeztette Lantos Antal másodbíró ur a helypénzszedőket, hogy az ilyen eljárásokkal nem csak maguknak, hanem a város közönségének is kárt tesznek; mert jövőre a vidékiek nem fognak eljönni a vásárra.

Lantos Antal ezen kijelentését a buzgó helypénzszedő lázításnak minősítette a helypénzszedési szabályrendelet ellen és följelentette az előjárásnak. Az előjáróság pedig a fegyelvizsgálat megejtését kérelmezte a főszolgabíróságnál. Tehát a piaci helypénzszedők tapintatlansága következtében megértük, hogy Csongrádváros egyik legtisztéletelméltőbb, buzgó előjáróját azért, mert az kötelességéhez hiven a város érdekében felemelte szavát, fegyelvizsgálat alá vonják.

Nézetünk szerint Lantos Antal akkor, midőn az efféle visszaélések ellen felszólalt, csak is előjárói kötelességét teljesítette. Ezért nem fegyelvizsgálatot, hanem ellenkezőleg csak dicséretet érdemel. Különb meg vagyunk győződve, hogy derék másodbíránk a fegyelvizsgálat alól tisztán és becsületesen fog kilépni.

Nem késünk figyelmeztetni az érdemes előjáróságot, hogy a kellemetlenségek kikerülése végett, a községi közgyűlés 91—892. számú határozatát, a piacon és vásártereken kifüggeszték, hogy azt mindenki olvashassa. Azonfelül azokat, kik a helypénzszedésnél visszaéléseket követnek el, a legszigorubbán büntettesse meg, mert csak is így lehet a háborgó közvéleményt lecsillapítani.

Az Emke egybefoglalt évi jelentése.

(Folytatás és vége.)

A fizetés kedve, tekintettel az egyesület szorgalmas utánjárására is jó. A lefolyt 8 hónap alatt is, mióta marosvásárhelyi közgyűlésünket megtartottuk, 84 új alapító, s több száz rendes tagot, kiknek évkörök lejárt volt, kaptunk. Urunk Királyunk Ó Felsege az idén is legkegyelmesebben beszercezei óvónknak 200 frtot, fővárosi Emke bálunknak 100 frtot adományozni kegykedett. Eddig összes fővárosi Emke báljaink címén Ó Felsege immár a 7 ik 100 frtot adta. Tavaly m.-n.-sombori iskolánk is 200 frt feladományban részesült. Fiók szervezésére 20 tag elegendő lévén, tagjaink eloszlásánál fogva akármelyik pillanatban bárhol szerveződhetik az Emke.

Az igazgató választmány immár 7-ik esztendeje minden hó 12-én d. u. 3 órakor meghívók nélkül Kolozsvárt a városházán tartja üléseit, s erre mindannyiszor a legtávolabbi vidékekről jelennek meg tagok. Napidíj vagy ilyes nincs az egyesületnél. Az összes rendes tiszt kiadások 4 tételen 3,370 frt. A közgyűlés immár 4-ik éve megszavazott a főtikár mellé és rendelkezésére egy titkár, ezt azonban fedezet hiányában maig sem alkalmazhattuk, az összeget pedig a kulturális szükségletektől elvonni nem akartuk.

Ime, mélyen tisztelt közgyűlés, egy legrövidebb vázlat. Mindezeket a nagy jelentés részletesen is indokolja. És ezekből leplezetlenül, minden további magyarázgatás szüksége nélkül kitetszik az irány is, a

De szórakozásból tett udvarlások eredménye ne legyen egy szép kis leány — felültetése.

Elhitették vele, hogy szellemes; ám jó!

De ne hitessétek el vele, hogy ujságírónak való.

Mit szól ehhez Hymen király, ki tudvalevőleg nem szereti a tudós és irónóket!

Azért fogadja meg, még nem késő az én tanácsom — engedje, hogy úgy mondjam — kedves kisasszony.

Azoknak a szarkaláb betűknek sokkal több hasznát lehet venni, ha egy nő nem ujságírássra, hanem házi számadáshoz használja.

És azok a naiv sorok, rögtön bölcse gondolatokká válnak, mihelyt a háztartás esetleg felmerülő körülményei között fűzük össze újra és ott használjuk.

Hallgasson reám, még nem késő; ne hallgasson olyan udvarlókra soha, kik csupán édes semmittevésből vagy szórakozásból mondanak olyan bókot, mint minót kegyed elhitt két trefás ujságírónak. Hogy t. i. jó munkatárs lenne — lapunkhoz.

Ne vágyék soha hiuságból a közszereplésre, csupán azért tegye, ha vele szolgálatot vél tenni és tesz is.

És főleg ne kívánjon ujságíró lenni!

Látja a nyilvánosságnak mindenki által jogosan vélt — kritikai tárgya — az ujságíró!

Olyan mint a kávéházi ruhafogas; soha sem tudja az ember selyembelésű fölöltő, avagy piszkos és pelyhes téli kabátot agatnak-e reá.

És látja kegyed, sokkal boldogítóbb egy szűk kör, hol az egyén számot tesz, mint egy tárgy, melyben elvész.

Meg aztán sokkal többet is ér a társadalomban a nő, ha jó asszony, mintha rossz ujságíró válik belőle.

Azért igyekezzék női hivatása tudatában és női bájai birtokával arra, hogy mielőbb hívjon meg bennünket a — lakodalomra!

Több egy jó asszony, mint akár száz rossz irónó.

Arra a lakodalomra pedig, ha saját kezűleg megtudja sütni a fánkot és nem szakácskönyvből, az lesz a kegyed — legszebb dicsősége.

És végül: „Ne higgyen sokat az — ujságíróknak!“

Üdvözlő tisztelője:

F-k Z-n

melyet az egyesület követ. Ezt, tehát, valamint az okokat is fejtegetni, melyek az egyesület megalakítását szükségessé tették, különösen ebben a díszes társaságban, főlegesen. Az erdélyi rész végzetes fontosságát ismeri ma már minden művelt ember a hazában, s bizonyára nincsenek még elfeledve azok az adatok, melyekkel megindulásunkkor megráztuk az országot s felénk fordítottuk a nemzet figyelmét. Az erdélyi rész magyarságának nagy része elhullott a nemzeti létért és a lelkiismereti szabadságért folytatott évszázados küzdelmek alatt. Egész vidékek sorozási naplóit bírjuk, hol az illető családnak, de általában magyarságnak ma már nyoma sincs. Az u. n. megyéken megmaradt csekély magyarságnak a lábai alól kiesik a talaj. Őseik csontját más tulajdonos ekéje szántja föl. Van egész vármegye, hol a helynevek többsége még mindig magyar maradt, de többé nem magyar bennök a lakó. A török tatár, labancz által és az 1437, 1514, 1784, és 1848. év testvéröldölése alatt vidékek fölcsínéről tűnt el a magyar. A megritkult sorok pedig el nemzetlenedtek. Még az európai első állandó katonaságnak, Mátyás király fekete hadseregének is nagyrészt erdélyiek és székelyek szolgáltatták. A székelység maga a történelmi birtokviszonyok következtében nem bírja az új idők átalakulásait. Egy része kiszivárog, odavesz, vagy legalább erejét idegen érdek szolgáltatában veszti el. Szász polgártársaink részben még mindig zárkóztak, s a természetére szelid és jámbor oláhajku nép izgatás áldozata. Még az irgalmas egyház egy része is szakadásra és gyűlöletre tanít. Százával érkeznek a kérelmek a falvak lakosságától egyházi és iskolai szükségleteik kielégítése, pótlása végett. Az erdélyi rész kulturális és közgazdasági újjászervezése és ujjaferemtése nagy munkájában milliókra és állami politikánk programjában egy külön pontra van szükség. Mert az erdélyi rész állami elestével elesett Magyarország fellegvára, elesett Magyarország, az erdélyi rész pedig a kelet hadászati kulcsa gyanánt idegen törekvéseknek is ezéltáblája. Erdély a keleti kérdés hadászati botránkozás köve.

Folytassuk-e tehát az emberszerető és honpolgári munkát, mely a fentiekből is kitetszőleg nem aggressio, hanem védelem, nem gyűlölet, hanem szeretet, nem erőszak, hanem áldás, nem jogtalanság, hanem salvatio?!

És higyjünk-e ügyünk sikerében?

Bizonyára hinnünk kell minden fenségesben!

A jótékonyosság, a népnevelés, a nép anyagi érdekeinek előmozdítása: van-e az erőhatalom igazságos eszközeim kívül ennél biztosabb kapcsol, mely felebarátaink, polgártársaink szívét elválhatatlanabbul szívünkkel egyesítse, s van-e az országoknak — a történelem és a jog erején felül — marandóbb és biztosabb alapjok, mint az őszszes lakosok, honpolgárok hazafias erkölcsi érzülete? Ezen, az érzületen építi az Isten is a maga trónusát. Ez az a szilárd talaj, melyet fardhatatlanul kell megművelnünk, s ebből kell csak igazán: bensőleg is és elpusztíthatatlanul kikeltenünk az 1848. év keresztifáján kijelentett egyenlőség és testvériség új Magyarországot. Az árulókat lehetetlen tenni, az ártatlan és szelid népet, hogy — ne vétkezzenek — irgalommal és szeretettel keblünkre ölelni föl: ezzel, az erő és jószág karjaival alkotta meg Szent-István királyunk 900 év előtt keresztény hazánkat: ez a Megváltó evangéliumi szelme is; az önfeláldozás és az ítélet; s ez, az irgalom és bölcsesség, a hatalom tisztító menydörgése és a könyörület termékenyítő szelid fuvalma az egek Istenének világkormányzó lelke is. És hadd jöjjön aztán az ellen. Int a király, s egy nemzet fog ezen a földön villámló szemekkel, nyugodt kezében fegyverével, a rend és biztonság örekként Európa keletén állani, s minden művelt nemzet rokonzeretével egyetlen imádság és csatakiáltás fogja végig reszkettetni a levegőt. A magyar nemzet 1848-al az ujabbkori európai államok ösvényére lépett; szenvedéseivel és elhatározásával a világrendben a létezéshez és ehez a földhöz újabb jog-

sultságot vívott ki magának, s most szeretet és világosság Istenországát emelve valóin, ennek irányát és szellemét röpi szárnyain Erdély felől az Emke törekvése is, s a Magasságbéli angyalának trombitazengés hirdeti: engem is a virrasztó gond és a hazaszeretet jó szándéka hozott létre: rajtam és az Ur dicsősége és a nemzet fensége tündökölt; én a győzelem, mert az igazság, erő, önfeláldozás és a testvériség vagyok. Kövessetek, in hoc signo vinces!

Helypénzszedési díjszabásunk.

1. Egy-egy gyalogosan valamit áruló személy heti és napi pizecon fizet 2 krt, országos vásáron 4 krt.
2. Gyalogosan gyékényen vagy ponyván árulók az elfoglalt tér négyszögmétere után 4 illetve 6 krt.
3. Asztalon árulók 6 illetve 10 krt.
4. Külön sátrakban áruló kereskedők és iparosok négyszögméterenként 4 illetve 6 krt.
5. Rostás, rézműves és mézesbábos négyszögméterenként 2, illetve 4 krt.
6. Egy sátorban áruló több iparos mindegyike négyszögméterenként 2 és 4 krt.
7. Könyvkötő, óras és köteles 20 és 30 krt.
8. Fésűs, késes, gombkötő, patkoló, lakatos 10 és 20 krt.
9. Ezüstműves 10 és 30 krt.
10. Kőszőrüs 10 és 16 krt.
11. Só és mézárulók, házalók, kartonféléket, vásznat stb. a földön árulók négyszögméterenként 4 és 6 krt.
12. Főnt nevezett iparosok, valamint a szücsök, szabók és gyalogosan gyékényen vagy ponyván árulók négyszögméterenként 6 krt.
13. Kovácsok minden kész kocsí után 6 krt.
14. Eke után darabonként 2 krt.
15. A vásártéren fölállított, 8—10 négyszögméter területű deszka bódé után országos vásár idején 1 frtot, 8—12 négyszögméter területű után, ha az állandóan áll 1 frt 50 krt.
16. 8 négyszögméter tejedelmű laczkonyha után 1 frtot, 8—12 méterig 2 frtot, 12—16 négyszögméter után 2 frt 50 krt.
17. Kisebb komédiás bódétól 50 krt és 2 frtot, nagyobb kiterjedés mellett 1 frtot és 4 frtot.
18. Lovardától 2 és 4 frtot.
19. Kisebb panorámától és mutatványtól naponként 1 és 2 frtot, nagyobb terjedelműtől 2 és 4 frtot.
20. Keringőtől 1 és 2 frtot.
21. Kockajáték asztaltól 30 és 50 krt.
22. Karikadobástól 50 krt és 1 frtot.
23. Asztalos, bognár és pintér négyszögméterenként vásáron 4 frtot.
24. Italmérő sátorért, kisebb kiterjedés mellett, négyszögméterenként 2 és 4 frt.
25. Faszerszámokat és edényeket áruló szekér és kocsí után hatos fogat mellett 60 és 70 kr, négyes fogatnál 40 és 50 kr, hármas fogattól 30 és 40 kr, kettős fogattól 20 és 30 kr. Egy kocsira való tehernél kevesebb edény után 10 és 20 kr.
25. Termények, takarmány, tüzelő anyag vagy egyéb árucikkal megrakott minden kocsí és szekér után 16 és 30 kr.
27. Az utazók, ha heti vagy országos vásártéren megállanak, vagy litogatás végett jöttek, helypénzt nem fizetnek.
28. Üres kocsí vagy szekértől, ha az elébe fogott jószág nem árultatik 6 és 10 kr.
29. Eladásra szánt ló, szamar és szarvasmarhától 6 és 10 krt.
30. Borjutól és már nem szopós esikótól 2 és 4 kr.
31. Juh, kecske és sertéstől darabonként 2 és 4 kr.
32. Bárányoktól darabonként 2 kr, megjegyeztetvén, hogy az anyjával együtt árult szopós jószág után helypénz nem szedhető.
33. Apró jószágok (tyuk, csirke) párjáért 1 krt.
34. Lúd, kacs, pulyka párja után 2 krt.
35. Nyulért darabonként 2 krt.
36. Sertés- és juhvágó, szalonnát és

zsirt árulók heti és napi piacon 4 krt, országos vásáron pedig 6 krt fizetnek.

Megjegyzés: A felsorolt díjak a vidékiekre érvényesek! helybeliek minden egyes esetben a megállapított díjaknak felét fizetik.

Ujdonságok.

— szeptember 4

— **Esküvő.** Szarka Annuska kisaszszonyt, Szarka Mátyás urnak kedves és bájos leányát, e hó 6-án d. u. vezeti oltárhoz Zsiga János járásbírósi tisztviselő ur. Teljes boldogságot a fiatal párnak!

— **Iskolaszéki gyűlés.** A községi iskolaszék ma d. u. 3 órakor a központi iskola hivatal helyiségében ülésez.

— **A tápei választás** a m. hó 29-én ment végbe; mint előre lehetett látni: Sima Ferenc fényes győzelmével végződött. A „szabadelvípárt” jelöltje (?) Dr. Kazaly Imre dorozsmai plébános mindössze-vissza 35 szavazatot kapott. Így azután a tápei „szabadelvípárt” országra szóló baklövéséi folytán Marttyrá avatott Sima Ferenc, majdnem egyhangulag választatott meg a tápei kerület országgyűlési képviselőjéül. Ezek után tisztelettel kérdezzük, hogy hol van hát az a tápei szabadelvípárt? Mert a választás előtt több ízben olvastuk a lapokból, hogy a tápei kerület szabadelvípártja ezt, vagy azt határozta. Sőt mi több, az országos pártokhoz is küldött határozatokat 35-én hozták és továbbították. Mivel mi, szintén a szabadelvípárt szerény harcossai vagyunk, megfogja engedni a tápei szabadelvípárt, ha azt a kérdést is megkoczkáztatjuk, hogy hova tette a pártot, mely párttal szemben, a téli választáskor Sima Ferenc csak 50 szavazattöbbséggel győzött?

— **† Tórs Kálmán** Szentestváros volt országgyűlési képviselője az országos függetlenségi párt egyik kiváló tagja és több politikai, valamint szépirodalmi lap belső munkatársa a m. hó 31-én Budapesten meghalt. Áldás és béke hamvaira!

— **Helyreigazítás.** Lapunk legutóbbi számában közöltük, hogy a „Csongrád és vidéki” takarékpénztár gyűlésében a pénztárosi állomásra Kraxner Dezső urral szemben Kovács Lajos ur választatott meg — egyhangulag. Kraxner Dezső ur kért föl bennünket annak kijelentésére, hogy az említett állomásra pályázat nem volt hirdetve és hogy ő a pénztárosságért nem is folyamodott.

— **Sikerült halpaprikás** — vacsorát rendezett a népkertben az elmúlt vasárnapon (28-án) intelligentiánk, a Szentestről átrándult megyei tisztikar néhány tagja tiszteletére. A vacsora jó, a kedv fesztelen és a társaság igen tekintélyes számú volt. A mi nálunk vajmi ritkán tapasztalható. Azért örömeinkre szolgál ezen körülményt konstataálni.

— **Bucsi szó.** Mindazon jó barátainknak és ismerőseinknek, kiktől személyesen búcsút nem vehettem, ez uron mondok szívélyes Istenhozzádot. Témer József

— **Cholera nostrás.** A mult csütörtökön Dr. Bojniczer Antal községi főorvos azt jelentette az előjáróságnak, hogy a város területén több egyen cholera nostrásba szenved. A főorvos ur jelentése folytán községünk érdemes előjárósága intézkedett, hogy a járvány terjedésének eleje vétsékek.

— **Megvadult lovak.** Majdnem nagy szerencsétlenség áldozata lett f. hó 1-én Szőke Pál ur, kinek lovai a vonattól megvadulva elszaladtak, a kocsit összetörték és Szőke Pál uron, ki a kocsiból kiesett, keresztül gázoltak. Mint örömmel értesülünk Szőke Pál uron egyéb baj, mint az ijedtség nem történt.

— **Óskori leletek.** Farkas Sándor régész a nemzeti muzeum megbízottja a „Sárkányfark”-on felfedezett hun-temető kiterjedését már meg is határozta és az ásatásokat ott a jövő hét folyamán be fogja fejezni. Mint tőle értesültünk, a „bokros” parton és Éder János ur szőlőjénél fogja folytatni kutatásait. Reményei vannak, hogy a nevezett helyeken igen sok és érdekes „Kelta régiségekre fog akadni.

Felélős szerkesztő: ÉDER JÁNOS.
Kiadó lap-tulajdonos: SCHWARCZ SANDOR.

A csongrádi járás főszolgabírói hivatalától

3661 sz
1892**Hirdetmény.**

Csongrádmegye közigazgatási bizottságának 571/892 számú határozatával Csongrádközség külterületén a mámai és gyevi dűlőkben 1892. évi október hó 1-étől kezdendőleg 50 frt. éves fizetéssel rendszeresített szülész-

női állásoknak a községi közgyűlés által leendő betöltésére határidőtől f. évi október hó 1-je tűzetik ki.

Felhívtnak az ezen állásokra pályázni kívánók hogy az 1876. évi XIV. t. cz. 50 § ában körülírt képesítettsé-
göket igazoló okmányokkal felszerelt kérelmeket a csongrádi járás főszolgabírói hivatalához 1892. évi szeptember 28-ig annyival inkább benyujtsák, mert a később beérkező pályázati ké-

relmek figyelmen kívül hagyatni fog-
nak.

Csongrádon, 1892. évi augusztus hó 1-én.

Blázsik Márton

h. főszolgabíró.

3-3

Helyben

Pulitzer Jakabnal megrendelés után
k a p h a t ó k

jó siller és fehér borok 100 és 120 literes hordókban 18 és 20 kr-ával literje.

Véltjege a
Cognac különlegességnek.**COGNAC-KÜLÖNLEGESSÉG.**

Pillanatnyi előállításra kitűnő, egészséges és kellemes Cognacot, melyet a valódi francia Cognactól lehetetlenség megkülönböztetni; ajánlom e kitűnő különlegességet.

Egy kiló ára (100 liter Cognachoz elégséges) 16 frt o. é. Utasítási-iv mellékelve A legjobb eredményért és a kitűnő gyártmányért kezeskedem

Szesz meglakarítás

Oleó Cognac. Az ismert czég Karl Philipp Pollak Cognac különlegességét, mely által könnyű szerrel kitűnő Cognacot, bárki a francia Cognachoz hasonlót készíthet Ezen Extractot mint az Essenz készítés terén a legkitűnőbb különlegességet igen ajánlhatunk.

Azonkívül ajánlom a n. é. közönségnek különféle Essenzia gyártmányaimat, u. m.: rum, szilvórium, törköly, keserű pálinka, liqueur, szesz, eczet és boreczet előállítására a legolcsóbb árért. Ára különként 3 frt 50 kr. (600-1000 literig bezárólag) használati utasítással. — Egészséges gyártmányunkért mindenkor kezeskedünk.

Karl Philipp Pollak,

szesz különlegességek gyára Prágában.

Szolid szakértő ügynökök kerestetnek.

50-6

Melyik lapra fizessünk elő?

Gazdag tartalmánál, nagy terjedelménél fogva a legolcsóbb magyar lap az

„EGYETÉRTÉS“

a mely az új évvel immár 25-ik évfolyamába lépett. — Ez a magyar olvasó közönség legtekintélyesebb lapja. Hiteles forrásokból származó **értesüléseinek** gyorsasága, alaposága és sokasága, rovatainak változatossága, kitűnősége, a különböző olvasmányok gazdag tárháza tették népszerűvé. A kormány körében előforduló eseményekről az „Egyetértés“ olvasói értesülhetnek első sorban. — Az **országgyűlési tárgyalásokról** a legrészletesebb, tárgyilagos hírt tudósítást egyedül az „Egyetértés“ közöl. Bármely párthoz tartozók is a képviselő, beszéde az „Egyetértés“ben a legterjedelmesebben közöltetik. — Ez az óriási terjedelmű lap egyszerre két homlokegyenest ellenkező irodalmi célt szolgál, mert naponként megtalálja benne a család, a hölgyvilág a maga szép-irodalmi olvasmányát a világirodalom legkitűnőbb írónak legújabb regényeiben, talál benne tárcacikkeket legjobb írónktól, divattudósítást Párisból stb., úgy, hogy nincs szaporalmilap, mely az „Egyetértés“ nek e rovatával a versenyt kiállhatná.

S ezzel szemben ott van az „Egyetértés“ nek oldalakra terjedő politikai és közgazdasági része, mely megbízhatóság, komolyság és jólétesültség tekintetében utólrhetetlenek van elismerve a magyar sajtóban. Egyik legfőbb érdeme az „Egyetértés“ nek, hogy az események ösmertetése körül soha semminemű tekintetektől sem hagyta magát befolyásolni, s mint **teljesen független lap** fölötté áll minden pártérdeknek és **csak az igazságot** szolgálja. Az egész sajtóban legnagyobb terjedelmű országgyűlési tudósításának is mindenkor a párttekinteteken felülemelkedő részrehajlatlanság szerezte meg a közelismerést, mely abban nyilvánul, hogy az „Egyetértés“ olvasói között minden pártból találunk híveket.

Az „Egyetértés“ **gazdasági** rovata elismert régi tekintélynek örvend. A magyar kereskedő s **gazdaközönség**, az **iparos és vállalkozó** nem szorul többé idegen nyelvű lapra, mert az „Egyetértés“ kereskedelmi s tőzsdei tudósításának bőségével a többi lapok már föl sem veszik a versenyt. — **A kereskedő**, az **iparos** s a **mezőgazda** két évtized óta tudja már, hogy az „Egyetértés“ben megtalálja mindazt, a mire szüksége van, s e miatt az „Egyetértés“ ma már nélkülözhetlenné vált, mint a hazai kereskedelmi, ipar- és mezőgazdasági forgalom magyar nyelvű vezérlapja. Üzleti dolgokban az „Egyetértés“ a legjobban informált lap Magyarországon.

A rendes rovatokban s a fölmerülő eseményekről legnagyobb terjedelemben közölt bö tudósításokon kívül végre csak az „Egyetértés“ 3 speciális rovatát említiük meg, melyek országos hirre tettek szert. Ezek: az **Irodalom**, a **Tanügy** és a **Mezőgazdaság**, melyek mindegyike egy-egy szaklapot képes pótolni. A ki olvasni valót keres és a **világ folyásáról gyorsan és hitelesen akar értesülni**, fizessen elő az

„EGYETÉRTÉS“-re

melynek előfizetési ára: **egy hóra 1 frt 80 kr., negyedévre 5 frt s egy évre 20 frt.** Az előfizetési pénzek az „Egyetértés“ kiadóhivatalába küldendők. Mutatványszámokat a kiadóhivatal kívánatra ingyen és bérmentve küld.

Az „Egyetértés“ felelős szerkesztője és
kiadótulajdonosa:**CSÁVOLSZKY LAJOS.**

Az „Egyetértés“ kiadóhivatala:

Dalszínház-utca 1. szám.

(Az operaházzal szemben.)